

Túl az Óperencián

Kilenc hónappal ezelőtt feltett szándékunk volt, hogy a színek jelentéseit kutadjuk. Pontosabban a mesékben rejlő és megnevezett színek tartalmait próbáltuk felfejteni. Nagy utat tettünk meg, hiszen az ókori világ színtanulmányait, a reneszánsz meghatározásait, a különféle kultúrák értelmezéseit szedtük csokorba. A magyar népköltési hagyatékunkat is vizsgáltuk, ami arra sarkallt minket, hogy azt a megállapításunkat, miszerint „a színeket az ember érzelmeivel éli, pillanatnyi lelkiállapotával érzékeli, a színek minden helyzetben, minden korban hatottak rá, és jelentéseket társított hozzájuk”, e rovat zárógondolataként idézzük.

A színek után a számok világába kalauzoltalak Benneteket.

Nehéz szavakat találni, amikor egyszer csak ráérzünk, hogy a csillagok minden éjjel körök mentén mozognak az égen. Az évszakok ciklikusan váltakoznak, évenkénti szakaszokban. Nincs két pontosan megegyező hópehely, de mindegyik hatszögszimmetriát mutat.

A tigrisek és zebrák csíkosak, a leopárdokat és a hiénákat foltok díszítik. Bonyolult hullámsorok haladnak az óceánokon, hozzájuk nagyon hasonló homokdűnesorok vonulnak a sivatagokon át. Színes szivárványok ékesítik az eget, és téli éjszakákon néha fényes udvar övezi a Holdat. A felhőkből majdnem gömb alakú vízcseppek hullanak.

Ezeket figyelve az ember rájött egy titokra: a természet mintái nemcsak arra valók, hogy csodáljuk őket, hanem egyben segítséget nyújtanak a természeti folyamatokat megsza-
bó törvények megfejtéséhez.

A csillagok szabályos éjszakai mozgása kulcs ahhoz, hogy a Föld forog. A hullámok és a dűnék kulcsot adnak a víz, homok és levegő áramlásának törvényeihez. A tigris csíkjai és a hiéna foltjai a biológiai növekedés és forma matematikai szabályosságáról tanúskodnak.

A szivárványok a fény szóródásáról regélnek, s közvetve megerősítik, hogy a vízcseppek gömbök. A holdudvar a jégkristályok alakjának titkához vezet el. Sok szépség van a természet kódjaiban, amelyeket akár matematikai tudás nélkül is felismerhetünk.

A legegyszerűbb matematikai egységek a számok, és a legegyszerűbb természeti minták számszerűek. A Hold fázisai teljes ciklust alkotnak újholdtól teliholdig és vissza, huszonnyolc naponként. Az év majdnem pontosan háromszázhatvanöt nappól áll. Az embernek két lába van, a macskának négy. A rovaroknak hat, a pókoknak nyolc...

A lóherének általában három levele van.

A babona, mely szerint a négylevelű lóhere szerencsét hoz, azt a mély meggyőződést tükrözi, hogy a minta alóli kivételek sajátos jelentőséggel bírnak.

Itt és most, nyár elején, az évad és e rovat végső gondolataként leszögezhetjük, hogy a természet tele van mintákkal. Hát akkor a mesék!?

Ezeknek a számokban rejlő mintáknak nézünk utána a következő évadban.

Láposi Terka